

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

den højtærede landbrugsminister rigtigt, når jeg mener, at han ved første behandling har sagt, at de ordentlige private eksportørers vilkår ikke ændres ved denne lov. Det er nemlig min opfattelse, at meget afhænger af, at de fortsat kan være med til at finde nye markeder ude omkring. Der er brug for alle kræfter, hvis vi skal få noget virkeligt ud af dette her. Jeg har nævnt det, fordi det syntes, som om visse organisationsledere mener at kunne ordne tingene selv. Det tror jeg ikke på. Der må gerne være konkurrence, men ikke om at skubbe hinanden ud. Det tror jeg vil være at spille kræfterne på noget, som kun vil være til skade for det samlede resultat.

Jeg skal ikke deltage meget i diskussionen om ejendomsskatterne. Jeg beklager i og for sig kun, at der ikke har været forhandlingsmuligheder. Det, det drejede sig om, var jo, som det ærede medlem hr. Sønderup sagde, bare sådan en lille bitte ting: de faste ejendomsskatter til staten. Det var det, vi forhandlede om, men selv på det lille område var der altså ikke noget at gøre.

Trods alt er vi parat til at gennemføre lovforslagene ved tredje behandling og at stemme for ændringsforslagene i betænkningen her ved anden behandling. Vi kan ikke stemme for det kommunistiske ændringsforslag.

A. C. Normann: De bemærkninger, der her er gjort om de to loves, især kornlovens, betydning, skal ikke foranledige mig til at udtale spådomme — i så henseende er der jo en del, der for kornlovens vedkommende vil afhænge af en udvikling ude omkring, som vi ikke har nogen indflydelse på; men jeg skal udtale min glæde over, at det nu er lykkedes at nå til enighed om såvel kornordningen som lovforslaget om afsætning af vore landbrugsvarer. Det viser, at der altså også her i salen er vilje og evne til at forhandle sig til rette.

Det er mig noget uforståeligt, at ikke mindst partiet venstre både ved første be-

handling og igen nu i dag fremfører en del betæneligheder, når man alligevel er enig med landbrugsministeren og regeringen om de forslag, vi her er i færd med at gennemføre. Jeg har jo nok bemærket, at det ærede medlem hr. Sønderups betæneligheder og kritiske bemærkninger samler sig om områder uden for disse lovforslag. Det er klart, at det ærede medlem har ret til også at omtale andre spørgsmål, men jeg har indtryk af, at når det ærede medlem fremfører sine betæneligheder, er det for udadtil sådan ligesom at give det udseende af at være uenig med regeringen, selv om han er enig med os andre om disse lovforslag.

I forbindelse med landbrugets ejendomsskatter var det i og for sig ganske interessant at høre det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) tale om „en lille bitte ting“. Jeg skal indrømme, at det er en lille ting i forbindelse med den krise, landbruget står i, og måske også med de virkninger, som disse love under særlige forhold kan få; men ligefrem at kalde det en lille bitte ting, når det, så vidt jeg ved, drejer sig om 30 mill. kr., så langt ville jeg, der i øvrigt er modstander af det ærede medlems synspunkter i den henseende, ikke vove at gå. Jeg synes, det ville være en i høj grad usædvanlig ting nu at gå i gang med at ændre vor statsejendomsskat, en skat, der altid, så vidt jeg da ved, har været enighed om, og som er ensartet for alle i landet.

Der er en lille ting, der undrer mig i den forbindelse, og det er, at det netop er venstre, der rejser krav om at få ejendomsskatte-spørgsmålet blandet ind i denne lovgivning, fordi jeg erindrer fra en diskussion om de faste skatter til amterne for nogle uger siden, at venstre dengang stærkt fremhævede, at man ikke ønskede nogen særregler i beskattningen til fordel for landbruget; venstre insisterede på, at de lettelser, der dengang var tale om, måtte omfatte alle de borgere, amtsskatterne omfattede. Nu er det, som om man har opgivet det synspunkt og ikke har noget imod at forhandle om en særlig skattelettelse i den henseende